

Ur-Baptistisk Pingst brev 120

Guds ord är unikt bland ord

Har för detta infobrev valt att citera ur Anders Gerdmars utomordentligt viktiga bok: "Guds ord räcker – evangelisk tro kontra romersk-katolsk" (Areopagos 2016). På sidorna 52-54 under rubriken, "Bibelns ställning i den tidiga kyrkan", hämtar jag följande textmassa:

"Det finns ord som är annorlunda än alla andra ord och det är Guds ord i Bibeln. Dessa ord är ensamma inandade, inspirerade av Gud (2 Tim 3:16) och därför har de auktoritet över alla andra ord och läror. Det är detta Ord och inget annat som skapar tro, som fostrar till ett liv i helighet, som bär med sig frälsning, helande och välsignelser, och som gör att Guds rike växer. Därför är det så farligt när Ordet ifrågasätts, både genom att man drar ifrån Ordet och att man blandar med mänsklig tradition.

Ibland försvaras det efterbibliska traditionen med att det under apostolisk tid fanns muntlig tradition. Men det är en annan sak. I judiskt liv förmedlade man rabbiners lärouttalanden som ett slags "muntliga texter" och man var mycket noga med och skickliga på att exakt bevara texternas ordalydelse. Jesusorden bevarades troligen så i början. Men dessa och apostlarnas undervisning som Jesus sagt åt dem att ge till dem som kom till tro samlades sedan i Skriften. Efterbiblisk tradition är muntliga och skriftliga traditioner som kommer efter den och inte kan jämföras med Skriften. När Skriften givits fanns ingen plats för tradition som var på samma nivå.

Jesus kom med ett budskap, en undervisning om Guds rike. Han tränade sina lärjungar och undervisade dem under tre års tid i detta budskap. När han sedan skulle lämna dem tänkte han på hur evangeliet skulle förkunnas efter det att han gått till Fadern. Jesu undervisning är Guds ord. Han säger: "gör lärjungar genom att döpa dem och genom att lära dem att hålla allt som jag har befallt er" (Matt 28:19-20). Jesus hade gett apostlarna ett specifikt trosinnehåll som de skulle föra vidare och han gav också lärjungarna ett löfte: "Men när han kommer, sanningens Ande, ska han vägleda er i hela sanningen" (Joh 16:13).

Apostlarnas och deras undervisning blev grunden för kristen tro för att de var ögon- och öronvittnen. Därför står det om de första kristna: "Dessa höll fast vid apostlarnas undervisning" (Apg 2:42) – det fanns alltså något att hålla fast vid. Judas brev skriver om "den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga" (Jud 3). Han skriver "en gång för alla" – och han använder en verbform som visar att överlämnandet är avslutat. Den äldsta kyrkans tro var att Jesu egna apostlar, ögonvittnena, hade uppdraget att förmedla Jesu undervisning. Den kristna kyrkan är därför byggd på "apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus" (Ef 2:20) – det handlar här troligen om nytestamentliga profeter (se Ef 3:5).

Jesu undervisning som förmedlades genom dessa apostlars budskap var så viktigt att de skulle bli en evig grundval inte bara för församlingen genom tiderna utan också för den himmelska staden. "Och stadens murar hade tolv grundvalar och på dessa fanns de tolv namnen på Lammets tolv apostlar" (Upp 21:4). De tolv är annorlunda än alla andra apostlar, och apostolicitet var avgörande när de kristna över hela den dåtida världen tog emot deras

skrifter som helig Skrift. Skrifterna skulle vara apostoliska, ha anknytning till Jesus eller apostlarna eller vara godkända av de tolv.”

Med önskan om frid, vishet och kraft från Herren!

Sigvard Svärd